POSUDEK NA BAKALÁŘSKOU PRÁCI

autorka práce: Markéta Sošťáková

téma práce: Selhání amerických médií před válkou v Iráku 2003

autor posudku: PhDr. et Mgr. Kryštof Kozák, PhD., Institut mezinárodních studií, FSV UK

datum: 29. srpna 2011

Předložená práce Markéty Sošťákové se zabývá problematikou selhání amerických médií v období před invazí do Iráku v roce 2003. Základní otázkou práce je, jak uspokojivě vysvětlit pochybení, kterých se americká média dopustila ve sledovaném období. Autorka se v první části zaměřuje na fungování administrativy George W. Bushe s důrazem na systematické snahy ovlivňovat média. Ve druhé části podrobně srovnává zpravodajství deníku New York Times a deníků vlastněných nakladelstvím Knight Ridder. Následuje pasáž, která analyzuje hlavní faktory, které přispěly k výraznému selhání americké žurnalistiky před válkou do Iráku, které jsou v závěru práce zrekapitulovány.

Celkově je práce poměrně rozsáhlou studií k velmi relevantnímu tématu. Z metodologického hlediska by jí však prospělo jasnější vymezení hlavních tezí. Tři hlavní části jsou zpracovány jasně a vnitřně konzistentně, nicméně je trochu nevyjasněný jejich vzájemný vztah. Analýza pokusů administrativy ovlivňovat média je velmi přínosná sama o sobě a stálo by za to tento moment dále rozvinout, třeba i s využitím historických paralel či komparace. Srovnání zpravodajství dvou vydavatelství je provedene také důkladně, i když metodika výběru článků pro kvalitativní analýzu by mohla být ještě podrobněji vysvětlena. Velmi důležitá dílčí zjištění z této části jsou ale nedostatečně reflektovány v samotném závěru, kdy se hovoří o americké žurnalistice jako celku, aniž by kvalitní reportáže z Knight Ridderu byly zohledněny. Poslední část práce pak představuje různé modely a příčiny selhání médií, které ale nejsou kriticky zhodnoceny. Určitá nesouměrnost těchto tří částí se tak odráží v poněkud nejasném závěru, že by se americká média měla naučit více štěkat.

Z obsahového hlediska je práce kvalitně zpracovaná, autorka použila relevantní primární zdroje a dokázala obsáhnout velmi komplexní problematiku amerických médií. Z práce je patrný velký přehled v dané oblasti i podrobné znalosti důležitých detailů. Předkládaný problém mohl být

představen na pozadí obecnějších diskusí ohledně role médií v USA. Vzhledem ke kritickému vyznění práce by autorka mohla zmínit například práci Noama Chomskyho, který je ve své systémové kritice ještě mnohem důraznější. Jiní autoři mohou naopak zastávat tezi, že až na občasné selhání jednotlivců fungují americká média bez výraznějších problémů. Práce občas obsahuje poměrně důležitá tvrzení, která ale nejsou dále rozvedena ani podložena, např. na str. 41 „aniž by se o tom dozvěděly tajné služby. A pokud ne ty americké, tak izraelské ano." Také věta ze str. 42 "Americká média mají dnes v zahraničních reakcích po celém světě méně reportérů než kterýkoli jiný stát Západní Evropy" by chtěla lépe vysvětlit, opravdu jich je méně než reportérů třeba Belgie nebo Lucemburska? Též tvrzení ze strany 48, že "slonem, který již léta sedí v obýváku americké žurnalistiky jsou obavy novinářů z označení za liberála," by bylo dobré trochu rozvést, neboť i tato obava je mediálně zkonstruovaná. Příloha č. 1 je sice nazvaná "Složení Bushovy administrativy (schéma)", nicméně odkazuje na zdroj nazvaný „Vice president Cheney's Network", což není úplně to samé. V závěrečné části práce nejsou příliš rozvedeny implikace jednotlivých tezí, co z nich tedy vlastně nakonec vyplývá pro jednotlivé aktéry?

Práce je po formální stránce na dobré úrovni. Autorka píše srozumitelně a výstavba textu má logickou strukturu. Na některých místech by bylo možné stylistiku vylepšit, některé výrazy jsou spíše z žurnalistického slovníku a pro akademickou práci jsou příliš vágní (např. označení za antickou tragédii na str. 41). Práci by prospěla podrobnější jazyková korektura, např. adminsitrativě, str. 28, otázkce na str. 33, zpravodajtví na str. 37, na protest těchto škrtů rezignoval na str. 42, reakcích místo redakcích na téže straně, investigovat na str. 44, vyměnňují na str. 47, zápavě na téže straně, Wattergate na str. 51, Alastaira Cambella na téže straně.

Přes výše uvedené dílčí výhrady se celkově jedná o nadprůměrně kvalitně zpracovanou bakalářskou práci, která podrobně analyzuje velmi důležitý a zároveň komplexní problém. Splňuje formální a technické požadavky kladené na bakalářskou práci, proto ji doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení **výborně až velmi dobře** v závislosti na obhajobě. Práce je po úpravách způsobilá k publikaci v případném sborníku studentských prací.

Při obhajobě navrhuji položit následující otázky: Jaké obecnější závěry ohledně médií v USA z práce vyplývají? Došlo od invaze do Iráku k institucionálním změnám, které by selhání médií adekvátně reflektovaly? Je vůbec možné se selháním podobného typu v budoucnu vyhnout? Proč nebyla opozice vůči invazi do Iráku schopna média efektivněji využívat?